

A Vittorio Di Bucci által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. július 22-én benyújtott kereset

(T-312/04. sz. ügy)

(2004/C 262/85)

(Az eljárás nyelve: francia)

Vittorio Di Bucci, lakóhelye: Brüsszel, képviseli: Marc van der Woude és Valérie Landes ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. július 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a jogi szolgálat főigazgatójának a kinevezésre jogosult hatóság által a felperesnek a határozatot hozó szervhez benyújtott fellebbezését elutasító határozatával megerősített és jogerőssé tett, a felperesnek a 2003. évi előléptetési eljárás során a főigazgatóság részéről csak egy többletpontot megítélő határozatát;
- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes részére a 2003. évi előléptetési eljárás során egyetlen az Intézmény érdekében végzett kiegészítő tevékenységek bizottságától származó különleges többletpontot sem megítélő határozatát;
- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes részére a 2003. évi előléptetési eljárás során összesen 20 pontot megítélő határozatát, az A5 besorolási fokozatba tartozó, megfelelő pontszámot elért tisztviselőknek a 2003. évi előléptetési eljárás során készült listáját, az A4 besorolási fokozatba előléptetett tisztviselőknek a 2003. évi előléptetési eljárás során készült listáját, és minden körülmények között azt a határozatot, amely szerint a felperes neve nem kerül fel ezekre a listákra;
- semmisítse meg, amennyiben szükséges, a panaszt elutasító határozatot;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügyben hivatkozott jogalapok és érvek hasonlóak a T-311/04. sz., José Luis Buendía Sierra kontra Bizottság ügyben hivatkozott jogalapokhoz és érvekhez.

A Hewlett-Packard GmbH által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. július 30-án benyújtott kereset

(T-313/04. sz. ügy)

(2004/C 262/86)

(Az eljárás nyelve: német)

A Hewlett-Packard GmbH, székhely: Böblingen (Németország), képviseli: Fabienne Boulanger, Marius Mrozek és Michael Tervooren ügyvédek, 2004. július 30-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság REM 06/02. sz. ügyben 2004. április 7-én hozott határozatát, amelyben megállapította, hogy az adott esetben a visszafizetés nem jogszerű.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes 1995. december 21-én szabad forgalomba bocsátás céljából árukat (Szingapúrból származó nyomtatók és nyomtatópatronok) vámkezeltetett vámraktárában. A szabad forgalomba bocsátással vámtartozás keletkezett. A felperes szerint a vámkezelést azért végezték el 1995. december 21-én, hogy az 1995. december 31-ig hatályos kedvezményes vámtételeket igénybe vehessék. Máskülönben a vámkezelés időpontja szerint 1996. január 1-jétől magasabb vámtételeket kellett volna alkalmazni. A 3009/95 rendelet⁽¹⁾ 1996. január 1-jétől vámmentesítést rendelt el az olyan vámtarifaszámú árukra, mint a felperesé.

1996 novemberében a felperes a német vámhatóságoktól kérte a kirott összeg visszafizetését. A kérelmet elutasították. A felperes beleegyezésével a német vámhatóságok a Bizottság elé terjesztették az ügyet.

A felperes a Vámkódex 239. cikkére hivatkozik és azzal érvel, hogy a Bizottság megsértette a közösségi intézmények által elfogadott jogi aktusok előreláthatóságának követelményét és ezzel a jogbiztonság elvét, mivel a 3009/95 rendeletet későn hirdette ki, elmulasztotta időben közzétenni, és azt szándékosan visszadátumozta, valamint mivel a csak 1996. február 21-én kihirdetett, 1995. december 22-i 3093/95/EK tanácsi rendeletre⁽²⁾ hivatkozik.

Ezen túl a felperes azt állítja, hogy megsértették az 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet⁽³⁾ 12. cikkét, amely előírja, hogy a következő évre vonatkozó Kombinált Nomenklatúra egységes szerkezetű változatát legkésőbb az előző év október 31-ig ki kell hirdetni. Ennek az előírásnak pontosan az a célja, hogy megbízhatóan tájékoztassa a gazdasági szereplőket a jövőbeni pénzügyi következményekről, és ezáltal a közösségi polgárok számára biztonságos tervezési alapot nyújtson, hogy magatartásukat azokhoz igazíthassák.